

પારસી નાટક મંડળી

તબદીલે કીસમત

નાં

ગાયનો.

મુંબઈ :

કોટ, ક્રીયર રોડપર મુંબઈ સમાચાર છાપખાનામાં કેબલર
માણેકજી ખરજોરજી મીનાચેહેરહોમજીનાએ છાપ્યું છે.

૧૯૦૬.

કીમત ત્રણ આના.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી સાહિત્ય-સંગ્રહ

૧૬૫૮

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૬૫૮

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ તબાહિલે કિસ્મત માં

ગાથનો

વિષય ૬૬૬૮: ૨-૪

૪૬૮

બ નાં મે ખુ દા.

તબદીલે કીસમત.

૧.

રાંગનાંમ લજ્યે, વોહ ચકતા તુહી હરી તુહી
બલી પ્યારારે—રાંમનાંમ

સાંજ સકારે નાંમ જપત હ્યે, તુહી હ્યે પ્રભુ
ન્યારારે—રાંમનાંમ

જખસે તેહારે નાંમ જપતકી માલા ફેરી દાતારે,
નાં મનમે કોઈ અગ્યાર સમાવત તન મન એ પ્રભુ વારારે,
ઝુટે લોગ જાંહાંનકેરે મીત ન દેખા કોએ,
મીનતર પ્યારા તુહીરે તુઝખીન હોવે ન કોએ—રાંમનાંમ

૨.

સમજ જરકી કરત રહત ભારી જુઆરી
ખારી ખારી પાવે ઘર દર જર ભારી જુઆરી—
સમઝાઈ ક્યેસે માંનત નાંહી, અપની કહત સુનત નાંહી
તોસે મુરખકો સમઝાઈ ક્યેસા,

તુ હટ ન કર સજત નાંહી કુચ્છ જર મુઝે દીલવા,
તુઝે નહીં દુ ઘેલા, નાંહક ખેલત ખતત અનાંરી—સમઝ

મેહેરનીશાં બસર કંઠાં, જુસ્કો પરખા પુરકુન મીલા,
અપનાં અપનાં રહેજન મીલા, જગ એ ધનકો દુશમન મીલા
—મેહેરનીશાં

હજારો ખા ગએ દઓલત બહડાકર ઝુટા ચારાનાં,
બનાં મુનીસ કોઈ હમદમ કોઈ નઓકર કોઈ જાંનાં,
અપનાં સમઝા જુસ્કો હમને વહી દુશમને જન મીલા—મેહેરનીશાં

મએં પાવકા હું ન ડર આજ ઈધરકો આ નીકલા.
હું જાંનીસારોંમે કયું ખઓકસે બરા નીકલા.—મએં
વો અઓર હોંગે જે તુઝકો ફરેખ દેકે ગએ,
ન છોડુંગા એ કદમ તુ હએ આશના નીકલા—મએં
સુનલે જગમે આએકે સખખે મીલીએ ધાએ.

તાં જાંને કીસ ભેસમે જે મનમોહન મીલજએ—મએં પાવકા

ખ્યારી ખીન જરત રહું હરઆંન, હાય લગત દુઃખકા છીન છીન ખાંન—
તડપ તડપ નિત રહત મોરા મન, મીલયે કયસે જાંનસે,
એકલ ચંદ્ર બદન ખીન હરપલ, લગા નેહકા ખાન, અધીર હય
જાંન—ખ્યારી, ૦

વો મન ખ્યારી દિલદાર બૂલે નહિ, ઉસ ખીન અખ કલ આય તાં,
ખીન ખ્યારી સખ ધૂલ મોહે કોઈ, કુલવારી મન ભાય ના,
ચારો ચલો જરી ઉસે મનાઈ, ખસ્તી સજી ખીન જાંન.

લગત સુનસાંન—ખ્યારી

૬.

ધ્યારે કચ્છેસા મચ્છેં પ્પનાં હું હુશીઆર દેખો દેખારે,
 ધ્યારે ઉસે જો ન પાઈ મરું જાંન મચ્છેં ગવાઈ,
 ઝટપટ ચોરીસે મચ્છેં જાઈ ઉસે ખીચ કેલેઆઈ, બેઝાર—દેખો દેખારે
 ધ્યારી મોહનીઆં, ન્યાંરી મોહનીઆં, હોવેગી તેરી ગમખ્વાર
 હાં હાં—હોવેગી તેરી ગમખ્વાર,
 સખસે મચ્છેં દાંનાં સીયાંનાં હું યાર,
 તેરા જીનહાર નહીં ચતપ્પાર મીલે કપ્પ યાર—દેખો

૭.

શાદી રચાઈંગી હાર પીન્હાઈંગી આ ધ્યારે નીત નીત મોરે,
 ખુશ મન મચ્છેંતો કરું કરું તોરે, કલીઆં ખીલીયાં,
 ખુશીયાં રચીયાં મન મોરા સમજા—શાદી
 ફુલ્હા પ્પનાઈંગી ખુશી મનાઈંગી હંસ હંસ તોરા કરું સીંગાર
 કુલોંકે હાર ચાંદીકે તાર ડાલુંગી વાર તોપે નીસાર,
 ખુશ ખુશ તોરા કરુંગી બેચાહ,
 ખુશો રચાચો ખુશી રચાચો જાચો—શાદી

૮.

રંગ મહલ સજા જાંન, પ્પનાઈંગા મચ્છેં સોનેકા મકાંન,
 જાંન માંન માંન, સીધા મેરા પાસા પડે મેરી જાંન મેરી જાંન,
 અપ્પહી ઈસચાંન અપ્પહી ઈસચાંન, અપ્પહી ઈસચાંન અપ્પહી
 ઈસચાંન—(જાચો નહીં તુમહારી મચ્છેં જાંન લો પહેછાંન)

—રંગ મહલ

કચ્છેસે સમજાઈ મોરે પીહરવા તુ મોરી માંનત નાહીરે જા

તુને સમજા હએ કયા મુએ નાંદાંત, અનજાંત ન ખન માંત
ખાંતે તુ પકવા અએ જાંત—રંગ મહલ

૯.

કએસી લગન લગી મોરી સુધ હરલીની
દેખત લાલત નાંહી કુચ્છ શઓહર—કએસી
જા દીનસે મોએ પી દુખ દીને, કધું નાહી સુઝ પડી,
એ મોરો પ્યાપ પીયારે સુન લે કોઈ ઘડી મોહે ચએનાં
નાંહી, રાત દીન ન તો જગી—કએસી

૧૦.

કટે અકેલે કખ જવાંની, ન હોજે કોઈ જાંની,
સુધ માંની ખીસરાની, સુંન જાંની જાંની—કટે
ગુલકુલેતો સોહેજાંની, ખુલખુલ કોઈ લાસાની,
માંનત જ નાંહી સુન મોરી આલી,
ખીન દીલખર દીલજાંની, ખારી ઉમરીઆમે સોહે.
સંવરીયા, ગ્યાંની, આંની, ખાંની જાંની—કટે.

૧૧.

આગ તનમન લાગી કયસે ખુઝાઉં—
કયા ખતાઉં, કયા સુનાઉં, કલ ન પાઉં, જસે જાઉં,
એ કીસકો દીખલાઉં—આગ
હાય ગઈ મંચ હાર, પાસ નહિ વો ચાર, દાતા કયસે રહું મન માર
કંચ ખીના મંચ કામની રોઉં કયસી કરું કરતાર
આ જા જલદી ઓ પ્યારે, ઓ ન્યારે, જરી સુખ પાઉં,
મંચ તુજપે ખલ જાઉં—આગ

અરી વારી ધનાં બનાં જોખનાં, પ્યારી ધનાં, પ્યારી ધનાં,
 તારા બનાં, ન્યારા બનાં, એ જોખનાં, એ જોખનાં, એ જોખનાં.
 અએસેસે બેયાહું, જીસે લુભાઉં, બાંકી અદા હુએ નયા જોખનાં,
 અરી આંને તો દે અભી પુરી બહાર, જરા જોખન ઉભાર પુરા કર તુ—
 મએં તો બેયાહ કરંગી ? સીંગાર,

કયા ઉસીસે ?

તેરા હાથ પકડેગા,

કરું ઉઠ ઉઠ

તુઝકો માત કરેગા ?

ચલો જાઓ જાઓ

વારી અચપલ તેરી છલપલ, વહારે નખરા વહારે ગમજ
 હાહાહા

તુમ હસ્તી કયાહો ?—દેખો એ

એક તો હો ઉજાલી રાત, દીલ લગાહો પી કે સાથ

મેરે દીલમે હુએ એ ઘાત અબકે હોગી પીસે ખાત

અભી કાંહાં શાદી અયાં, કઓન કહા, કીસે સુનાં

ઉંચા હો દરજ નીચી હો પરજ બનું જો બાદશાહ મએં અએ ધાર
 સએદુકો મારમાર કએદુકો મારમાર દોનોકો કરું મએં ચાંહાંસે ફરાર—
 ઉંચા હો

સુલતાન બનું જો મએં ચાંહાંકા રહે સએદુ કએદુ ન બાંકા,

ફીર ખઓફ ખતાઉં ઉંહે જાંકા, ગર શાહ બનું જો મએં બાંકા

પુરી પુરી હો મેરી મુરાદ, સબકી દું દાદ, રાજરહે પરજ—ઉંચા હો

બલમ કજરગોટી લઈવો જે તએનાં પીગડે જાએ
 મીસ્સી લઈવો કજરા લઈવો દરપત પીન લલચાએ—બલમ
 છોટી તનદીઆ મીસ્સી લગાવે સુરમાં લગાએ મુસકાએ
 તએનાંસે તએનાં મીલાવે જીહણીઆં મેરોલી મન લલચાએ
 હાએ હાએ મેરોલી મન લલચાએ, પાંકી તજરીઆં,
 માફં કટરીયાં, સએનાંસે સએનાં મીલાંઉ મન આએ,
 તન મન ધન દું જેખન પારી ઉમરીઆં જાએ,
 હાએ હાએ પારી ઉમરીઆં જાએ

અનેલે પનપે જે મરતા રહા હો પસ વોહી જાંને
 પ્યારી શકલ જખ દેખી મહોખત આઈ જતી હએ.
 મુરાદોંપર શખાખ ઉન્કા જે જેરોંપર જવાંની હએ.
 એ વો દીન હએ કે આખોંમે શરાસત આઈ જતી હએ—
 પારી ઉમરીઆં

તીલ તીલ્લાંનાં તનનનનનનન નાંદીર દીર તનનનન
 તુન દીરદીર તનનનન તદીઅનરે, તનદેરેનાં તદેરેદાંની—તીલ—
 હજર માલ ઈપ્પાદત કુનદ નમાજી નેસ્ત, કસેકે ઈશક.
 ન પ્યાશદ ખુદાએ રાજી નેસ્ત (અરે વો ખોલ ભુલગઈ)
 તીલ તીલ્લાંનાં તનનનનનનન—તીલ તીલ્લાંનાં

તાનુમ તાનુમ તાનુમ તાનુમ તાનુમ તાનુમ તુમ
 (વાહ પીખી શીતાખ તુમખર નાંજલ હો અબાખ
 —તીલ તીલ્લાંનાં

ખાલેપનેકા જોખનકા રસ લીઆગે માં

ખાલેપનેકા નાંલેપનેકા છોટેપનેકા જોખનકા રસ લીઆગે માં—

જોખન જ્યાંનીમે માંનત નાંહી જીઆસે જીઆ

મીલાયાગે માં, મુઝે લીઆ ફંસા વોહ તો

અએસા હસા મેરે દીલમે ખસા આંખો ધશારા કીઆગે માં—

“ અગર આં તુકે શીરાજી બદસ્તારદ દીલે માંરા ”

(ચુપ બેસુરે એ ફારસીકે શેરકા મઝાકા નહી હએ)

(બઈયાજી કસમ અપને ઉસ્તાદકી તુમહે ગાંનેકી

તમીજબી નહી હએ, મએ ધંસી મારે

તુમ દોનોંકો નહી લાતીથી)

ચરમે ફરીયાદસે કુચ્છ હમકો ધશારા હોજએ

નાંમ હો આપકા આર કાંમ હમારા હોજએ

રાંમ ઝરૂપે બએઠકે જો સખકા મુજરા લે

જએસી જાકી ચાકરી જો વએસા વાકો દે—ખાલેપનેકા

કરતા ખતીઆં ગુનકી નીત ન્યાંરી, લુકું મારું

મજા લું નીસદીન ચલત ફીરત ન્યારી ન્યારી ન્યારી—કરતા

છલખલ જાંનું છજખલ જાંનું સરકો ઉતારું મારું

ખલવાલા હું મએ બારી ચીરું ફારું મારું હીકમત દો

લાસાતી જાંની ચલ જએગી એક તો ગ્યાંની

ન્યારી ન્યારી પ્યારી પ્યારી બારી કારી સારી

ખટખટ ખટખટ કાંમ ઝટપટ ઝટપટ દાંમ લટપટ લટપટ

નાંમ જારી—કરતા ખતીયાં

ઠાઠ હએ ઈસ કદર થહા કએસા
 હો ગયા થહ મેરા મકાં કએસા
 અરશસે ફરશતકે હએબદલા રંગ
 જમી કએસો હએ આસમાં કએસા

સચ્ચા ખનાંયા કયા શાદ કીઆ

ખાદશાહી સચ્ચા ખનાંયા કયા શાદ કીઆ

દીલસે ખરખાદ કીઆ, ચારોને શાદ કીઆ, કયું નામુરાદ કીઆ.

જાન જાન જાન, —સચ્ચા ખનાંયા

હંસહંસકે ખાત કીઆ હમસે જે ધાત કીઆ

ચારોને હાત કીઆ, હાંહાંહાં, જરા હુંરે નાંચ

નાંચ નાંચ નાંચ નાંચ શાદ શાદ શાદ—સચ્ચા.

શાદમાંની હએ ખયાનીસુનાંનીકે આઈ નીશાની

જે હાથ, આજ રાત અએશકી ધાત, ગાઓ

નાંચો શાદમાંનીકે સાથ—શાદમાંની

તુમ હો હમસે, હમ હએ તુમસે, જાન જાન

સાથ હએ, ખહાર આજ રાત જીક ફીક

કરેંગે સાથ, આત જાત, જાત આત, હાથમે હો

હાથ, થોડી રાત રહેંગે સાથ—શાદમાંની

મગ ગગ સાસા મમમ ગમપ પપ ગગ સાનીધપ સાનીધપ
 ગમધપ રેગમ રેગમ રેગમ સા—

ધીસા ધનીસા રેગમ રેગમ સારેગમ પધ ગપધસાની ધ મ મપધ
ધધ પધની નીની ધનીસા સાસાગ ગસા—પગ—

૨૧.

આઓ આઓરે મોરે પ્રેમકી ફાંસી ડારી
સતવારી કરદારી મોહે દીલસે ખીસારી
મોરે નચ્ચેન કઠારી મારી ભારી—આઓ આઓરે

તુમરે દરસ ખીના તડપત નીસદીન હમે ન સતાઓ
નહી ચચ્ચેન હચ્ચે તુમ ખીન, તન મન ધન વારં હાં,
અવસ્લ કયુંકે મુખદદીલ હો હીજકે અર્ધયાંમ
મગર ખુદાઈ એ ખીગડે હુચ્ચે સંવારે દીન
કુખ ઉસ્સે હોગી મુલાકાત એ મચ્ચે પુછું હું
જરા તુ દેખ નજુમી મેરે સીતારે દીન હાં હાં હાં હાં હાં હાં
—આઓ આઓરે

૨૨.

જાંન અખ મચ્ચે હાફંગી મોરે સાવરીઆ
નેહે ખીચ ભઈ મત પાવરીઆ—જાંન અખ
નાંહકે ઘભરાતી ચચ્ચેન નહી પાતી મન કયું
તરસાતી નીસદીન હમસાતી મરને તક સંઘાતી
સાતી બેઘાતી—અખ મચ્ચે

૨૩.

પાત જો દીલમે થી ઢાંની, વોહી કરી ખુદાને હુઆ પાદશાહ
સુનરી દીવાંની—પાત જો

અરી એ બહુડીઆ સુન હં મએ જ્યાંનો
 મેરા રૂતપ્પા જાંની, મએ તો પનાં પાદશાહ અએસા,
 પાયા બહોતસા પએસા, તુ ઝુટા અએસા તએસા,
 હંએ હંએ બોલી કયા, હંએ હંએ બોલી કયા?
 બોલી તેરા સીર મુએ પકતા હએ ઝુટા ઝુટા કોઈ ગર મુન
 પાએ મારે તેરે મુંહમે ઝુતા, કદરમીયાં જનકૂરમીયાં
 દોનાં ચોપદાર આએ, બહુડીઆકો નીકલો ઈસ્કો ધકકે
 દેકે પાહાર ડાલો હુકું મ હએ મુલતાંની—પાત જો.

૨૪.

બકી મદદ બારી ધનકી મદદગારી પાઉંગારે
 પાઉંગારે, હારે, ચમકા કરમ મોરા જગી મોરી
 કીસમત—રબકી.

અબ જરવાલા બારી પનકે પસર કરું
 નીડર નીડર અબ યાંતો મએરે આઉંગારે
 આઉંગારે હારે—રબકી.

૨૫.

મત છુડાએ હમારી નગરીઆ, હમે મોઆફ કરો મોઆફ કરો
 મોઆફ કરોજી—મત છુડાએ.

કયું બડે ભાઈ હએન? હાં ભાઈ સચ હએ ?
 ધુસા હં ઝુતા હં દીલ જરીઆ, (ઉફ)
 લોગોકો મારમાર તુમને લગાયા, મરદુમ આજરી અઓર
 લુચપન દીખાયા, દેખો એ ફલ પાયા (હાં)
 અરેરેરેરે, કયું બડે ભાઈ હએ ના? હાં ભાઈ સચ હએ

કચ્છેલી લીની હચ્છે ખપ્પરીયા, સચ કહો કચ્છેલી લીની
 હચ્છે ખપ્પરીયા, હમે મોઆફ કરો મોઆફ કરો મોઆફ કરોજી
 —મત છુડાઓ હમારી

૨૬.

તુમે કુચ્છ કયા મેરી ખપ્પરહી નહી
 કુચ્છ વલ્લાહ મચ્છે ખશરહી નહી—તુમે
 હુકમ મચ્છે નહી તો દીયાથા એ,
 કીસ તરહા મચ્છે વોહ તાજવરહી નહી—તુમે
 મુઝકો સચ્છોદાઈ જતતે હો કયું
 આકલસે કયા મચ્છે ખહેરાવરહી નહી—તુમે

૨૭.

યા ખુદા મહેવેસનાં ગપ્પરો મુસલમાં હચ્છે તેરે
 કચ્છોન આલમમે હચ્છે જસપર નહી એહેસાં હંચ્છે તેરે—યા ખુદા
 જન્નો ઈન્સાનો મલક બેહરોખરો અજોસમાં
 તુ વો મુલતાંન હચ્છે સખ તાપ્પચે ફરમાં હંચ્છે તેરે—યા ખુદા
 આ ગયા ખહેરે તપ્પાહીમે હચ્છે અખ અપનાં જાહજ
 અપની રહેમતસે ખયા હમ સખહી કુરખાં હચ્છે તેરે—યા ખુદા

૨૮.

ફીક હચ્છે એ ખડી ખુલ્લો માર ન ડાલે કોઈ
 હચ્છે જો નમકહરાંમ ફાતીર ઈસ્સે હ પરીશાં ખાતીર—
 ઠગ ઠગકે માલ લે ગયા હાલ કરદીયા ઉસ્તે મુઝકો
 હચ્છે પામાંલ, અચ્છે ખુદા ઉસ્કો તુ જલદી નીકાલ
 રવન વો કરેઆ ખુતસે લાલ—ફીક

૨૯.

છોડુંગા ન છતા મએં તો ખાઉંગા કલેજ, ફાતીર હએ નમઠહરાંમ
 તોડું ઉરકા ભેજ, હમદમ બન બન બન મીલ બએઠા પ્યારા
 બન બન સખ માલ જે સમેઠા,—છોડુંગા

અલી જાઉં કચ્ચા ખાઉં, ગરમીલે ચાપ જાઉં દુશમન
 અપનેકો મજા મએં ગજખાઉ જાઉં જાઉં પાઉં ખાઉં—છોડુંગા

૩૦.

દીલસે ઈમદાદ કરો બેકસો બાચારોંકી
 રહે પુનવાદબી પાકી ન સીતમગારોંકી—દીલસે.
 હો ન સુલતાનકો જબ અમને રઈયતકા ખીયાલ
 કયું તરકકી ન હો ઉસ રાજમેં બદકારોંકી—દીલસે.
 મએં મુખારકકો લીયે શમસકે ધર જાતાહું
 તબઅ મુરતાક હએ કુચ્છ અએસેહી ગમખવારોંકી—દીલસે

૩૧.

નીત ગુનકી ખાત સુનાવે, નેક સરૂપસે રંગ રચા રચા.
 તનકે મનકે ગુલકો ખીલાવે ગાવે—નીત

મુખડા કવલ ખીલા, આંખ કટારી, કમર
 લયક હંગ બનાવે, હર ગુલકો ગાલોસે બાગમે
 બજાવે ઝપાવે, મીલ ઝુલ હીલમીલ કર હંસહંસ
 મનકો લુલાવે—નીત

૩૨.

નેહસ હરગીજ નહી હમ નેહસ બનાંતેલી નહી
 નેહસ હોતે તો નહુસતકો છીપાતેલી નહી—નેહસ.

હમ હએ ગમખવાર તેરે તુઝસે દગા કયા કરતે
 ચારમારેકો તો હમ પાસ ખીઠાતેલી નહી—નેહેસ
 કહેતે સચ હએ કે નહી પોહોંચા તુઝે હમસે જરર
 અએસે હોતે તો દોખારા યાંહાં આતેલી નહી—નેહેસ

૩૩.

બદલા લીઆ જી બરકે, સએદુકો માર ખીલાઈ
 કએદુકો માર ખીલાઈ દો હજર અશરફી જુરમાનેકી
 અમ્માકો દીલાઈ—બદલા

કોઠોંસે પીટવા પીટવા કર ખુખ મારકે ખુખ મારકે,
 શેહેરસે નીકાલ દીઆ, અએર ખુરા હાલ કીઆ
 વો તો દોનો જીતે મર ગએ ડર ડરકે—બદલા

૩૪.

નેક હએ તેરા મુકદ્દર ખીલા ગુલશન બનકર
 ન્યાંમતે તુઝકો મીલી કુલોંકા ખીરમન બનકર—નેક હએ
 રાહત અએ ચાર મીલી મેરે સબબસે તુઝકો,
 અબ્બ બતા તકતા હએ કયું મુઝકો તુ દુશમન બન કર—નેક
 પાહોંચા જબ ફાએદા તો માન એ અહેસાનનાં મેરા
 નહક અએ ચાર ડરાતા હએ તુ રેહજન બનકર—નેક

૩૫.

વો દબ્બખા થા વો શાંતો શઓકત જો દેખે મુઝકો વો ગીર પડે.
 માશુક જાંની થે સબ લાસાંની મુઝકો જો દેખા તો ફીર પડે—

એક એક કનીજથી તાબેદાર, ખીલચત શાહાંનાં થાવો પુર બહાર
 કોઈ પીંહાતીથી કુલોંકે હાર, સચ કહેતા હુ મએં અએ ચાર
 શીશી ભરી ગુલાબકી સખ રંગ ખીખડ ગયા
 હાતોંકો દાગ દેકે તપનચા નાકલ ગયા
 અમીર ઉમરાઓ થે જો વહાં સખ, વો ખન ગયે થે તાબેદાર,
 મગર મયે અકકા રહા સભોંસે એહી રખખાથા દીલમે શુમાર
 ઇસ્કો હાંટ ઉસ્કો ઉપટ, ગુલછડીકો દીયા ઝટક
 —વો દખદખા થા

૩૬.

વારી જાએજી શાહનશાહ તુમપર વારીઆં જી
 તુમપર વારીઆં મએં વારીઆં મએં વારીઆં જી
 જાગો જાગોજી સુખ્હા હુધ બેદારીઆં જી—વારી
 અંગસે ખસન ખોલો, મુખસે સુખન ખોલો
 સખ જગમે હએ ઇન્તેજરી અખ આંખે ખોલો
 ઇતને સખખ હમ ખીનતી કરત હએ,
 હુકમ કરો હમ જાએ સખ બલહારીઆં જી—વારી

૩૭.

જાગોરે જાગોરે બાદશાહ મોરે,
 ઉઠ બએઠો ઉઠ બએઠો બાદશાહ મોરે,
 હમ વો નહી હએ ઘોઝા ખાવે, ખાત ખાતમે
 ઝટ ઉઠ જાવે, અરી ચો ચુડએલો, તુમ
 જાતી હો કે અખ તહી સોને નહી દેતી હો
 જગાતી હો ચીલ્લાતી બાગોરે—જાગોરે

મેરે શાહા કચ્છેસી ખાતે હમ તાખેદાર સખ
ખાસાભી તૈયાર હચ્છે હાજરે દરખાર સખ
અખ ખ્યારે મત સો, તખતપર રચોનક અફજન
હો, અરેરેરેરેરે બકેન બકેન બકેન—જગોરે

૩૮.

દેખી દેખી તુમહારી ચતરાઈયાં તુમહે કલકી ખખર નાહી;
(હાં) તુમહે પલકી ખખર નાહી (વાહ) ખાખરીયાં—દેખી દેખી
બસરી બનચે આજ તુમહેહી રીઝાચે પીઆ નીત
ન બનો મત ખાવરીયા, આચો આચો
હમારે સંગ ખેલો પીઆ, કયા મુઝે હો બુલાતી
મેરા ચાહા જીઆ, આચો આચોજી જલદી નાંચો
પીઆ, જરા લટકા મટકા ચઢકેસે દેખો દેખો
ઈચ્છેજી નાંચ યું કરતે (હાં કચ્છેસે ?)

સાસા ગગ સાસા ગગ મગગ મગરે સાંનીધપ
પાપાસાસા પાપાસાસા સાસાનીની ધધ ધપ
હોકે ખાદશાહ નાંચતે હો કયા (અરેરેરેરેરે મચ્છે
ભુલા તુ ગા)—દેખી દેખી

૩૯.

મુઝે દેતા હચ્છે ચોખદાર એ હાંટી,
આતા હચ્છે દુસરા ખાદશાહ યાંહાં હોનચો હોશીયાર
અપની અપની જગેપર સખ મીલ સાથી—મુઝે
એ તો હચ્છે બેવકુફ ઈસ્કી સમજપર હચ્છે
જુદ તુમહી હો ખાદશાહ તુમહી હો ખાદશાહ

ક્યુંરે મેરા સમજા દરજા રાજ હયે સખ મુઝસે પરજા
ચલાજા પદજાત નહીં મારંગા લાઠી—મુઝે

૪૦.

શુક હયે ખુદાકા અઝેસા શાહ પાયાજી
સખકી દીં મુરાદેં અઝેસા વખત આયાજી—શુક
કીસ જખાંસે હો તેરી તારીફ અઝે ખુદા
ખખત મેરા આજ જાગા યાહાં મઝેં આયાજી—શુક
ખેલોરી ખેલોરી ખુશીઆં મતાંઝો,
આઝોરી આઝોરી ગાઝોરી ગાઝોરી
જીએ જીએ જુગજુગ મેરા શાહ
જીરકી પદઝોલત પાઈ હુકુંમત,
જીએ જીએ શાહ સખ એ યોલત
સખ મીલ મીલ મંગલ ગાઝો
દીલ એ ચાહાજી—શુક હયે

૪૧.

મેરી હાલતે તપાહી કયાહી ખેખુદીસે આઈ—મેરી
અપને આપ સખ કુચ્છ ખોયા ધનસે મઝેંને હાથ ધોયા
અખ કુચ્છ મોસે ખત નહીં આવે, કયા કરું ઈલાહી—મેરી
ભજો ભજો પરલુકા નાંમ, રાખો નીસદીન એ કાંમ,
કરેગા રાંમ ભલી ભલી સખ કુચ્છ તુમ પાઈ—મેરી

૪૨.

હાલુંગા માર અગર આઝેગા મેરે દવાર
ફાતીર હયે નમકહરાંમ કરુંગા કાંમ તમાંમ—હાલુંગા.

ઝાલુંગા દરવાજા અગર આઝેગો હરામજાદા
રંગા વાર નાંમપે પચ્ચેજર, થુ થુ—ઝાલુંગા.

૪૩.

ગોરી તેરે ગોરે ગાલપર તીલકા દાગ હચ્ચે કાલા
મતવાલા બનાં મતવાલા—ગોરી તેરે.
ઝાહોરી મેરી બરફી જલેળી તેરા હચ્ચે નખરા નીરાલ
ઝાલુસી આંખ હચ્ચે બચ્ચેગનસી નાંક હચ્ચે જસમ
બનાં બાજી પાકા,—ગોરી તેરે.

હુચ્ચે મત છેડે મત મુઝે તું લથેડે મત, બનાં હચ્ચે
બનાં હચ્ચે, કચ્ચેસા મતવાલા, ખતા હુધ ખતા હુધ
મચ્ચેને મોઆફ કીઆ લુચ્ચે તું ડરતા હચ્ચે કચું,
તેરા જોખન હો જાની દુખાલા—ગોરી તેરે.

૪૪.

ફીક હચ્ચે બી મોહે સહારા નાંહી જરકા
ખાવેં પવિં કાંહાંસે હમ ગુજરા કચું હો ઘરકા—ફીક
અચ્ચેશકા સાંમાં કાંહાંસે મચ્ચેં લાવું, જર હો ચુકા
કચ્ચેસે ગુજર ચલાઈ, પાઈ કચ્ચેસે પચ્ચેસા,
મચ્ચેં પાઈ કચ્ચેસે પચ્ચેસા, ફીકસે મેરા દીલ
દમ દમમે ઘડકા—ફીક

૪૫.

હમને જો ચાહા વોહી તો મીલા હચ્ચે,
ખાઈ ખીલાઈ ખીલાઈ ફીજ હચ્ચે—હમને

માડી બનાઈ, દો ઘોડે બેઝાઈ, તુઝકો ખીઘઈ
મજા હએ મજા હએ—હમને ને
માડી બનાંરસકી ચોલી પુનેકી
દીલ્લીકા ઝુમ્મર હો જપ્પ તો મજા હએ—હમને ને

૪૬.

થુ હએ તુઝપર ઝો જલ્લાદ, દગાબાજ
જલસાજ કરકે પરબાદ તુ હુઆ શાદ
દોસ્ત નાંમુરાદ—થુ હએ
ને કુચ્છ બદમાશી કી તુને મએ સબ સમજા
પાઈ હએ ઉસ્કી સબ હએ એ મેરી રજા
તેરે લીએ બનુ મએ સઈયાદ—થુ હએ

૪૭.

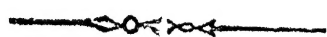
ખુશ હએ ને હમ બખચેર હુઆ કાંમ હએ ચારો
લો કરોડ શુક મીલકે ખુદાકા કરો પ્યારો—ખુશ
દીલકી કલી અલી અલી ખીલી ચલી ચલી ચમી
હવા ભલી ભલી, હએ કએસી યજદાંકી દેખો
બહાર ન રખો ચાર દીલમે ગુબાર અએશ
મનાં લો—ખુશ હએ

તમામ શુદ્ધ.

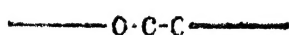
ખાસ પારસી કુટુંબોમાં જાણીતો થયેલો

અઢાર વરસની

જુની દુકાન.

અપ્પુ મીનીસની કુંા

ગરમ સુતરાઉ તથા ફેનસી કાપડના વેપારીઓ

સર મંગલદાસની કાપડ બજાર ગલી નં. ૪.

હમારી દુકાનમાં

બાનુઓ તેમજ ગ્રાહસ્થાન

બરનું દરેક જાતનું ગરમ, સુતરાઉ તેમજ,

ફેનસી કાપડ પુર જથ્થામાં હમેશાં તર્કિયાર રહે છે,

દર મેલ સ્ટ્રીમરમાં પોતાના ઘરાદાને માટે

નવો નવો માલ આવતો રહે છે.

પ્રજ્ઞ પસંદગી પામેલી

બેહેરામ પ્રધર્સની મોખા તથા ફ્રેન્ચ કોફી.

સ્વચ્છ મોખા કોફી પીધાથી તતને ક ઉવત તથા મગજને શાંતી આપે છે. એ હવે મ કોફી છેલ્લામાં છેલ્લી શોધ પ્રમાણે લુંગ્ગય છે, તેથી તેના ટેસ્ટ સારો રહે છે. બેહેરામ પ્રધર્સની કોફી અટલેજ સારામાં સારી કોફી એક વખત ચસવો લાગે કે તે છોડી શકાતી નથી, જ્યોત્સના તે વાપરી છે તેના પુરુષકારક ગુણથી આનંદ પામવા છે. એક વખત પીશો તો બીજી કોફીને હાથ નહીં લગાડશો.

મોખા કોફી રતલી દીનનો રૂ. ૧. ફ્રેન્ચ કોફી રૂ. ૦૥૥

બેહેરામ પ્રધર્સ,

નાં ૫૬, ધોભીતલાવ, મુંબઈ.

